

रुद्रोभूत्वाग्निरनूत्याय । अध्वर्युञ्च यजमानञ्च ह-
न्यात् । वीहि स्वाहाहुतिं जुषाणइत्याह । आहुत्यैवै-
नः शमयति । नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानः । एको-
ल्लुके नयन्ति । तद्धि निर्वृत्यै भागधेयं । इमां दिशं
नयति । एषा वै निर्वृत्यै दिक् । स्वायामेव दिशि निर्वृतिं
निरवदयते ॥ २ ॥

स्वकृतद्वरिणे जुहोति प्रदरे वा । एतद्वै निर्वृत्याआ-
यतनं । स्वएवायतने निर्वृतिं निरवदयते । एष ते नि-
र्वृते भागइत्याह । निर्दिश्यत्येवैनां । भूते ह विष्मत्यसी-
त्याह । भूतिमेवोपावर्त्तते । मुञ्चेममहसइत्याह । अह-
सएवैनं मुञ्चति । अङ्गुष्ठाभ्यां जुहोति ॥ ३ ॥

अन्ततएव निर्वृतिं निरवदयते । कृष्णं वासः कृष्ण-
तूपं दक्षिणा । एतद्वै निर्वृत्यै रूपं । रूपेणैव निर्वृतिं
निरवदयते । अप्रतीक्षमायन्ति । निर्वृत्याअन्तर्हित्यै ।
स्वाहा नमोयइदं चकारेति पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति ।
आहुत्यैव नमस्यन्तो गार्हपत्यमुपावर्त्तन्ते । आनुमतेन
प्रचरति । इयं वाअनुमतिः ॥ ४ ॥

इयमेवास्मै राज्यमनुमन्यते । धेनुर्दक्षिणा । इमा-
मेव धेनुं कुरुते । आदित्यं चरुन्निर्वपति । उभयोश्चैव